

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๒๗/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐๗/๒๕๖๘

วันที่ ๑๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { นายวัฒนา เมืองสุข ผู้ร้อง
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ ๑
ศาลฎีกา ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายวัฒนา เมืองสุข (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายวัฒนา เมืองสุข (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังที่เรือนจำกลางคลองเปรมตามคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๔๒/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๕/๒๕๖๓ ความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจหรือจูงใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ (เดิม) ลงโทษจำคุก ๕๐ ปี กับให้ริบเงิน จำนวน ๑,๓๒๓,๐๐๖,๗๕๐ บาท ให้ผู้ร้องและจำเลยอื่นร่วมกันชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่าของเงินที่ศาลสั่งริบภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา อัยการสูงสุด โจทก์ และผู้ร้องอุทธรณ์คำพิพากษาไปยังที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ศาลฎีกา (ผู้ถูกร้องที่ ๒) มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๑/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๒/๒๕๖๕ พิพากษาแก้ให้ริบเงิน จำนวน ๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้ชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่า

- ๒ -

ของเงินที่ศาลสั่งรับภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันอ่านคำพิพากษา หากไม่ชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดต้องชำระดอกเบี้ยของต้นเงินแต่ละจำนวน โดยให้ผู้ร้องและจำเลยอื่นร่วมกันชำระเงินแทนตามมูลค่าเพิ่มขึ้นอีกคนละ ๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากคำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ร้องเห็นว่าการได้มาซึ่งพยานหลักฐานและการรับฟังพยานหลักฐานของผู้ถูกร้องทั้งสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากพยานหลักฐานที่นำมาพิสูจน์ความผิดของผู้ร้องเป็นพยานที่ต้องห้ามมิให้อ้างเป็นพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ การที่ผู้ถูกร้องทั้งสองพิจารณาพิพากษาลงโทษผู้ร้องว่าผู้ร้องมีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างในการดำเนินโครงการบ้านเอื้ออาทร เป็นการขยายความหน้าที่และอำนาจของผู้ร้องเกินไปกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยขัดแย้งในทางที่เป็นผลร้ายเพื่อลงโทษผู้ร้อง ทั้งที่ผู้ร้องไม่มีหน้าที่และอำนาจกำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของการเคหะแห่งชาติเพราะเป็นการปฏิบัติงานประจำของการเคหะแห่งชาติอันเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติตามพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๙ ผู้ร้องไม่ได้กระทำความผิดเพราะไม่ได้เป็นกรรมการการเคหะแห่งชาติ ผู้ถูกร้องทั้งสองไม่อาจลงโทษผู้ร้องฐานเป็นตัวการในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ (เดิม) ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องทำให้ถูกจำคุกและถูกริบทรัพย์สิน การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๔ วรรคสอง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องเนื่องจากการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการในการพิจารณาพิพากษารรคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง และเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๔ วรรคสอง
๒. ให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกหมายปล่อยตัวผู้ร้องและถือว่าผู้ร้องไม่เคยกระทำความผิดตามคำพิพากษาของศาล

- ๓ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสองที่นำพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบเข้าสู่การพิจารณาคดีของผู้ร้องไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ และการพิพากษาลงโทษผู้ร้องไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับขณะที่ผู้ร้องกระทำความผิด

- ๔ -

เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๔ วรรคสอง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่า ผู้ร้องได้แย่งดุลพินิจการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสอง เป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษารอคติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๑๒๗/๒๕๖๘)

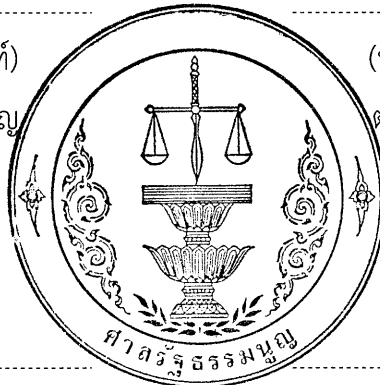
(นายอุดม สิทธิวัชรธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณอดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรวิช ทรวงศิริไล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ